

Bilag til Forsl. t. L. om Tvangsakkord uden for Konkurs.

den i Paragraffens 6. Stykke indeholdte Regel, dog have troet for vort Vedkommende at kunne slutte os til den af Hr. Juhl bekæmpede Bestemmelse, skulle vi udtale, at vor Stilling i saa Henseende ikke alene er bestemt ved den ganske overordentlige Vægt, der fra Kommissionens øvrige Medlemmers Side blev lagt paa denne Bestemmelsses Optagelse i Udkastet, men ganske særlig er betinget af den omhandlede Bestemmelsses meget stærke Begrænsninger. Vi tro, at der i det praktiske Liv ikke særlig ofte vil blive Anvendelse for Bestemmelsen netop paa Grund af de Betingelser, der kræves for Anvendelsen af Reglen, men mene paa den anden Side, at, naar en saa stor Kvotadel af Kreditorer i Tal og Vægt udpege en Mand som egnet til at sanktionere Stiftelsen af en fortrinsberettiget Gæld, og Skifteretten bifalder Valget, vil Faren derved ikke være stor. Den Personlighed, hvem en saadan Bemyndigelse vil blive given, vil fornuftigvis ikke heller være en ganske tilfældigt valgt Mænd, men være en med de konkrete Forhold nøje bekendt Mand, og formentlig saa godt som altid en af Kreditorerne de facto indsat Administrator af Debtors Forretning, der maa antages ikke at tabe Forholdene af Syne. Vi formene, at der i Virkeligheden ikke er synderlig større Risiko ved Stiftelsen af en ogsaa i Konkurs betingelsesvis fortrinsberettiget Gæld ved Samtykke af en paa denne Maade udpeget Mand end ved Stiftelsen af saadan Gæld i Norge med Samtykke af Akkordstyret. Det vil formodentlig blive Personer af samme Art, der i begge Tilfælde ville bære Ansvaret, kun at man under det norske System ingenlunde ved, om Akkordstyret for nogen væsentlig Del har Kreditorernes Samstemning. Over for Hr. Kontorchef Juhls Paapegen af, hvorledes Dividenden for Kreditorerne kan svinde ved Etableringen af slige fortrinsberettigede Krav, skulle vi dog nævne, at allerede den gældende Lovgivning kan medføre lignende Situationer. Vi skulle i saa Henseende pege paa, at Fortsættelsen af insolvente eller afdøde Personers Forretninger af deres Konkurs- eller Dødsboer igennem Skifteretter, Kuratorer eller Executores testamenti aabner Adgang til, at Massekrav hidrørende fra uforstandige Dispositioner kunne væsentlig forringe Dividenderne for Kreditorerne; men vi tror paa den anden Side, at Erfaringen ikke har vist stor Fare i saa Henseende.

ad §§ 35—37.

Samtidig med, at man i Norge i 1899 reviderede Konkursloven og indførte Akkordforhandling uden for Konkurs, blev der ved en Lov af 6. Maj 1899, der er aftrykt her som Bilag B, oprettet et „Overstyre for Konkursvæsen“, som bestaar af en retskyndig Formand og to forretningskyndige Medlemmer. Overstyret afgør som Appellinstans de Spørgsmaal, som efter Konkursloven og Lov om Akkordforhandling ere undergivne sammes Prøvelse, og desuden har Overstyret at føre Tilsyn med, at Skifteretterne, Boernes Bestyrelser og Akkordstyrerne opfylde de dem efter Konkursloven og Loven om Akkordforhandling paahvilende Pligter. Det ligger ganske uden for Kommissionens Opgave at behandle Spørgsmaalet om Indførelse af en tilsvarende Institution her i Landet. Men man har fundet det nødvendigt at foreslaa indført en særegen Appeldomstol, til hvilken Skifterettens Afgørelser under Akkordforhandling kunne indankes, for saa vidt de overhovedet kunne være Genstand for Paaanke, og hvor de kunne blive endelig afgjorte efter en summarisk Fremgangsmaade i den kortest mulige Tid. Hvis nemlig den foreslaaede Akkordlov skal faa praktisk Betydning, maa der være Adgang til, selv om Appel sker, at faa Ende paa Akkordforhandlingen i kortere Tid, end det vilde være muligt, hvis Appel skulde ske paa sædvanlig Maade.

Da den foreslaaede Domstol skal være øverste Appellinstans, hvortil der ankes ogsaa fra Skiftekommisjonen i Kjøbenhavn og Sø- og Handelsrettens Skifteretsafdeling, har Kommissionen foreslaaet, at der til retskyndig Formand beskikkes et af Højesterets ordentlige Medlemmer. Der har dog i Kommissionen været rejst Tvivl, om ikke denne Bestemmelse vilde støde paa praktiske Vanskeligheder.

Man har tænkt sig, at de forretningskyndige Medlemmer af den nye Domstol ikke oppebære Vederlag.

Reglerne for Fremgangsmaaden ved Anke til Akkordretten og Sagens Behandling ved denne svare i det væsentlige til de Regler, som findes i den norske Lov om Overstyre for Konkursvæsen, og minde en Del om de Regler for Kære, som findes i det danske Retsplejeforslag. Der skal ikke ved Paaanke ske Indvarsling af nogen Modpart, og den, hvem det maatte interessere at erfare, om nogen Afgørelse af Skifteretten bliver paaanket, maa derfor selv holde sig underrettet herom ved Henvendelse til Skifteretten, til hvilken Begæ-